

Elu esimene peaosas, roll filmis "Metsik teemant" tõi Malou Khebizile Césari nominatsiooni ja koostöö Chaneli moemajaga.

UNISTUS KUULSUSEST & RIKKUSEST

Cannes'i festivalil esilinastunud filmi **"Metsik teemant"** (Diamant Brut) peategelane Liane soovib iga hinna eest saada kuulsaks ja niiviisi ka rikkaks. Kuigi vaatajal on ehk raske peategelasele kaasa tunda või teda sümpaatseks pidada, kinnitab filmi lavastaja **Agathe Riedinger**, et tema eesmärk polnud Liane'i naeruvääristada, vaid vastupidi – mõista.

TEKST KRISTI PÄRN-VALDOJA FOTOD KRISTI PÄRN-VALDOJA, UNIFRANCE JA CHANEL

Stseen filmist "Metsik teemant".

Malou Khebiz ja Idir Azougli filmis "Metsik teemant".

Selleks, et saada kuulsaks ja rikkaks, kasutab Liane oma tuunitud keha, postitab sotsiaalmee-
diasse laikide ning heakskiidu nimel ohtralt videoid ja loodab osutada väljavalituks uude tõsielusarja.

Kuigi Malou Khebizile oli Liane roll esimene filmitöö, pälvis ta selle eest nii Césari nominatsiooni kui ka koostöö Chaneli moemajaga. Agathest ja Maloust said aga võtete käigus head sõbrad, kellel on plaanis tulevikuski koostööd teha.

Agathe Riedinger ja Malou Khebiz tänavu veebruaris Chaneli moemaja loomingus Césari auhinnagalal.

Agathe, miks sa tahtsid seda lugu rääkida?

Sest keegi ei räägi sellest, mis tegelikult tõsielusarjade kulisside taga toimub. Kõigile meeldib nendes osalejate üle naerda, aga tegelikult ei viitsita üldse süveneda sellesse, miks neisse minnakse või kuidas osalejatega võtteplatsil käitutakse. Ja ma tahtsin näidata neid naisi, kes tihtipeale tulevad väga kehval järjel peredest ja unistavad, et tõsielusari nende elu muudaks. Ma soovisin neid kuidagi õigustada. Et nad pole lihtsalt maakatest ohmud, kelle üle igaüks ilkuda võib, vaid päris inimesed. Inimesed, kes on tihtipeale kogenud vägivalda, elanud täielikus vaesuses, kel seljaga raske lapsepõlv ja nii edasi.

Ja nad kandideerivad tõsielusarjadesse meeleheitlikult soovist kuulsaks saada, lootes, et see aitab nad paremale järjele?

Jah, aga kuulsaks soovivad nad saada eelkõige selleks, et nendega arvestataks. Et nad oleksid keegi. Vähemalt Prantsusmaa tõsielusarjadesse valitakse enamasti majanduslikes raskustes tüdrukud, kes tunnevad, et ühiskond on nad hüljanud. Seepärast nad ongi valmis tegema ükskõik mida, et saada selliseks, keda tänapäeval hinnatakse – rikkaks, kuulsaks ja ilusaks. Neil pole enesekindlust ja produtsendid kasutavad seda väga julmalt ära. Kuigi tegelikult ihkavad need tüdrukud lihtsalt armastust.

Kust te oma teadmised ammutasite?

Ma olen eluaeg tõsielusarju vaadanud ja teen seda siiani.

Kas te jälgite tõsielusarju sellepärast, et need paeluvad teid, või ikkagi filmitegija vaatevinklist?

No mis siin salata, hakkasin tõsielusarju

vaatama seepärast, et need tõesti meeldisid mulle. Need tundusid olevat selline magusmõru meelelahutus. Tõsielusarjadest leiab moodi, seksi, kättemaksu, põhmõtteliselt kõike! Nagu hästi kirjutatud seriaalis, ainult selle vahega, et neis toimub kõik nii-öelda päriselt. Ent kui tulin mõttele selleteemalist filmi teha, hakkasin neid muidugi juba professionaalsest huvist vaatama. Hakkasin mitmeid tõsielustaare sotsiaalmee-
dias jälgima, suhtlesin sarjade produtsentidega... Filmi "Metsik teemant" ettevalmistus võttis aega kaheksa aastat. Kõigepealt tegin sel teemal lühifilmi ja nüüd siis täispika.

Kuidas Prantsuse meedia tõsielusarjade tegelastesse suhtub?

Ikka nii, et naerab nende üle ja mõnitab.

Ma pean tunnistama, et mullegi tundus Liane tegelaskuju alguses üpris naeruväärne...

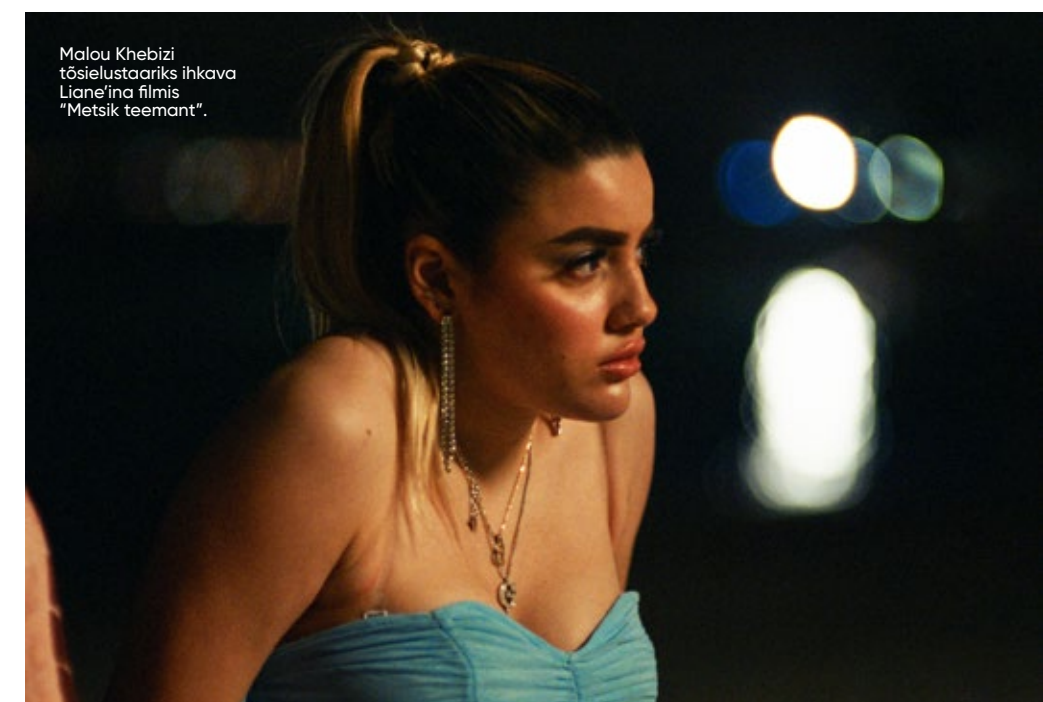
No just. Aga ma tahangi selle filmiga näidata, et me keegi pole must-valge ja meil kõigil on omad põhjused, miks me käitume nii nagu käitume. Eks me kõik naerame alguses Liane üle, aga ma usun, et lõpuks hakkame ehk mõistma. Sest seda ma soovingi, et inimesed püüaksid temast sugustest tüdrukutest kasvõi natukenegi aru saada.

Malou, kuidas sina oma tegelasse suhtusid?

Minule meeldis ta kohe, esimesest hetkest, kui stsenaariumit lugema hakkasin. Esindame ju sama põlvkonda, nii et ma mõistsin väga hästi, mida ta läbi elab. Mis ei tähenda, nagu poleks mul olnud küsimusi tema käitumisviisi kohta. Ikka oli. Ent mind liigutas see, et Agathe ei mõista Lianet hukka. Nagu seegi, et Liane-sugused tüdrukud üldiselt filmitegijaid ei huvita, nendest ei räägita. Nende üle irvitatakse ja neid nimetatakse rämpsteleviisiooni kangelanadeks, aga Agathe muutis vähemalt ühe neist inimlikuks.

Miks te valisite filmi tegevuspaigaks just Lõuna-Prantsusmaa, mida teatakse ju pigem kui sära ja luksuse kantsina, kui mõelda kasvõi Nizzale või Cannes'ile?

Agathe: Väga tihti tulevad tõsieluseriaalide osalejad kas Põhja- või Lõuna-Prantsusmaa linnadest. Mina otsustasin valida lõuna, sest mulle meeldib see piirkond. Ja vot just nimelt – tahtsin

Malou Khebiz tõsielustaariks ihkava Liane'ina filmis "Metsik teemant".

Malou Khebizi
tänavu jaanuaris
Chaneli moeshöul.

Prantsusmaa tõsielusarjadesse valitakse enamasti majanduslikes raskustes tüdrukud, kes tunnevad, et ühiskond on nad hüljanud. Neil pole enesekindlust ja produtsendid kasutavad seda väga julmalt ära. Kuigi tegelikult ihkavad need tüdrukud lihtsalt armastust.

ette oma elu ilma Instagramita. Aga ma ei salli seda, et algoritm näitab tänapäeval meile asju, mida me tema meelest näha võiksime, mitte seda, mida ise sooviks. Nii et ütlen siis ikka ka, et armastuse ja vihkamise suhe, hahhaa.

“Metsiku teemandi” peategelane unistas Cannes’ist ja filmi esilinastus toimuski Cannes’is...

Agathe: See oli väga suur üllatus, et me valituks osutusime. Suur koorem, mida kanda, ütleme siis nii. Väga põnev ja uhke tunne ning eriline elamus. Kõik see punane vaip ja ajakirjanikud ja fotograafid... Mind rõõmustas, et sain seda kogemust jagada terve tiimiga, nii et ühest küljest mõjus kogu trall hirmutavalt, teisalt oli õhtu täis armastust ja rõõmu. **👉**

Film “Metsik teemant” on kinodes 9. maist.

näidata, et Lõuna- Prantsusmaa ei ole ainult Cannes või Nizza ning luksuspood ja imeilus rannik. Et seal elatakse päris elu ka. Mis pole alati lihtne. Eriti just Frejus’is, mis on ka Prantsusmaal tuntud kui ekstremistliku poliitika keskpunkt.

Malou: Frejus mõjubki tähenduslikult just ses mõttes, et minu tegelaskuju, kes tunneb samuti, et ühiskond on ta hüljanud, elab nii lähedal Cannes’ile. Kohale, kus toimub palju säravat ja glamuurset, kõike seda, millest ta unistab. Et rikkad ja ilusad ning edukad on talle nõnda lähedal, aga tema sellest osa ei saa.

Tegid sa selle filmi ka kritiseerimaks sotsiaalmeediat?

Agathe: Mõnes mõttes jah. Teiselt on sotsiaalmeedia peategelase jaoks ainus koht, kus ta end väärtuslikuna tunneb. Aga kui sa küsid, mida ma isiklikult sotsiaalmeediast arvan, siis jah – ma olen väga kriitiline, sest see ei peegelda päris elu ja jätab mulje, justkui peaksime kogu aeg olema perfektsed.

Malou: Sotsiaalmeediat võib mõnes mõttes võrrelda tõsielusarjadega. Seal kehtivad samad väärtused, sest paljud nn influentserid tegutsevad sotsiaalmeedias samuti üksnes selleks, et saada kuulsust ja raha. Ainult fotod ja outfitid on ehk maitsekamad.

Milline on teie endi suhe sotsiaalmeediaga?

Agathe: Eks ikka armastuse ja vihkamise suhe, hahhaa. Ma saan aru, et see on vajalik ja teenib vahel ka üllaid eesmäärke, ent ma ise postitan sinna ainult oma tööga seotud asju. Mitte iial isiklikku kraami või enda fotosid. Kui seda teeksin, tunneksin, nagu viskaksin lihtuüki lõvide ette, hahhaa. Samas leiab näiteks Instagramist ka väga palju inspiratsiooni, kauneid fotosid ja teistsugust pilku maailmale. Aga ise ma ei tunne end seal mugavalt.

Malou: Mina armastan sotsiaalmeediat seepärast, et see toob maailma lähemale ja lõhub piire ning barjääre. Olen sellega üles kasvanud, nii et ma tõesti ei kujuta

Agathe ja
Malou pärast
Sädele antud
intervjuud.